

BAJTÁRSI

LEVÉL

1961. XIV. évf. 4. sz. levél.

31. oldal.

Utrecht, 1961. ápr. 25.

VEZETŐNK ÜZENETE A SIDNEY-I ZÁSZLÓ-AVATÁSRA.

Kedves Csendőr Bajtársaim!

Kedves Magyar Testvéreim!

Az idei csendőrnapon üresen áll az egyik brazíliai nagyerdő szélén az a kis erdei-ház, ahonnan az emigrációba szorított m. kir. Csendőrség sorsát irányítom. Nagy utat tesz meg a lelkem, hogy Testületünk 80. születésnapját mindenütt együtt ünnepelem kedves Bajtársaimmal. Most itt állok lélekben Előttetek és meleg szeretettel köszöntelek kedves Vendégeitekkel együtt, akiket az irántunk érzett szeretet és megbecsülés hozott ide.

A válságos, a tragikus idők fokmérője az emberek egyéniségének. Magatartásuk kicsapódása a léleknek. Akik a megpróbáltatások hullámverései között is vállalják az áldozatot magyarságukért, akik visszavágnak a Közös Édesanya meléngető keblére és ezért a szent célért cselekedni is akarnak: Azok az igazi magyarok! Akik mindezekről megfelekeznek, akik a Sors kegye útján az élet napos oldalára kerültek, de ma nemcsak a legszentebb, hanem a legelemibb kötelességüket is elmulasztják, akik csak egyéni érdekeiknek élnek, csak az aranyborjú körül tancolnak: azok nem nevezhetők többé magyaroknak. Náluk is kicsapódott a lélek, ami azonban sohase volt magyar. Haszonélvezője volt álmagyarságának, most pedig a szakadárak sorában áll!

Szemben ezekkel a szegény gazdagokkal, ezekkel az üres lelkekkel, akik még szép emlékeiket is elhessegetik maguktól, itt áll előttünk az igazi magyar csendőrlélek hazafias lobogásának gyönyörű példája! Ezer küzdelem és megpróbáltatás közepette is CSENDŐRZÁSZLÓT szentelünk, hogy ez a szent magyar szimbólum élénk idézze a dicső múltat és ébrentartsa a biztos magyar feltámadás reménységét. Sok-sok száz magyar csendőr élén meghatott lélekkel tisztelgek e gyönyörű csendőrzászló előtt, és hálás szeretettel ölelem magamhoz a himagaslóban szép gondolat és törv felvetőit, kivitelezőit. Ennél szebben nem is lehetett volna megünnepelni ezt az emlékezetes Csendőrnapot!

Kedves Csendőr Bajtársaim, Kedves Csendőr Asszonyok, Családtagok, Barátaink! Köszönöm Nektek szívem, lelkem egész melegével, hogy ezt a nagy örömet nekem és velem együtt az összes Csendőr Bajtársainak is megszereztétek! Tolmácsolom Nektek valamennyi Bajtársunk lelkes és örömteljes köszöntését.

Emeljétek magasra ezt a szent Szimbólumot, hadd lássa az egész világ a magyar élniakarást és élnitudást, hadd hirdesse a mi törhetetlen hitünket a magyar feltámadásban, amikor majd ezalatt a gyönyörű szép zászló alatt fogunk visszatérni a mi szép Hazánkba, ahol könnyes szemekkel borulhatunk le szörnyű tragédiánk hős áldozatainak és már örökre elköltözött drága Testvércinknek sírhantjára! Ma a Mindenható Isten tekintete is rajtunk pihen, és mi ebben a bizonyosságban nyúlunk az Égi Magasság segítő keze felé, -imádkozván:

"Hiszek egy Istenben, Hiszek egy Hazában, Hiszek egy isteni örök igazságban, Hiszek Magyarország feltámadásában!" Amen.

a MKCSBK Vezetője.

CSENDŐREINK...

Csendőrein! A végső harc közelget!
Föl-föl a harcra, kerek földgolyón!
Vállt vetve mind! Egy szent összefogásban!
Vég jön a Földön! Tengeren! Folyón!

Erős hitünkkel gázoljunk keresztül,
Minden akadályt eltaposhatunk!
Ha minden Magyar kész a küzdelemre!
Szabad Hazánkba visszajuthatunk!

Hármas halmunknak szent magaslatára!
Hól annyi vér folyt, megjelenhetünk!
Kettős-keresztünk előtt leborulva,
Himnusz, Szózatot énekelhetünk!

Előre törve Erdélyen keresztül!
Mint a villámlás, mint egy bőszi vihar!
Kárpát-hegyünkről le az Adriáig!
Szabad lesz újra mind, aki magyar!

Os magyar honban új élet kezdődik!
Egy szebb jövőért, újabb életért!
Midőn a gonoszt mind-mind eltapostuk!
Sorsdobált magyar mind-mind visszatért!

Ujra szabad lesz hirdetni az Istent!
Kitárt kapuval várnak templomink!
"Hazádnak rendületlenül légy híve Magyar!"
Éneklik! Zúgják rézharangjaink!

Ujra szabad lesz kakastollas csendőrt
Falvakban látni úgy, mint azelőtt!
Mikor elmentek lent a falunk végén,
Feszés vigyázban a kereszt előtt!

Békesség lesz a városban, falvakban!
Nem lesznek többé gyilkos tolvajok!
Eltűnnek mind-mind népünk zsarolói!
A barna kucsmás gonosz davajok!

Nemzeti zászlónk koronás címerrel!
Mind visszatérnek a szent napokon!
Ujra a régi szép magyar szokások!
Muskátlík nyílnak minden ablakon.

Hajas Dstván.

oooOooo

A CSALÁDI TITOK.

(folytatás)

A nagyút elérésekor újabb meglepetés várt rájuk: Az úton egymást követtek a feléjük közelodók és ki jó reggelt köszönt, ki éljenezte az aratókat. S minél közelebb értek a faluhoz, annál több lett a nép. Végül már csoportosan üdvözölték őket leányok és fiuk, kik aztán mögöttük felsorakoztak.

A csendőröknek nehezükre esett e helyzetbe való beilleszkedés, de mégis mosolyra kényszerült k, amikor mögöttük az ifjuság hangos jókedvvel arató-nótába kezdett.

A nótázó menet élén haladva érték el a falut, ahol az ott várakozó tömegből előlépett a tisztelendő atya, a jegyző, a tanító s még egy pár falusi tekintély éppen akkor, amikor a nap első sugarait széttárta a földre. Elismerésüknek, megbecsülésüknek kifejezést adva szoritottak kezét a csendőrökkel az előbb említettek. Ezután pedig egynéhány, ünneplő ruhába öltözött hajadon pálinkás flaskóval és pohárkával erőszakolta az aratók kezébe a kisüstön főzött szilvapálinkát, s e pillanatban a muzsikások rázendítettek a legújabb arató-nótára: "Le van a búza aratva, keresztbe is van az rakva, Ahány szál van egy keresztben, Anynyiszor jussak eszedbe."

A parancsnok még fel sem ocsudott meglepetéséből, amikor elébe toppant a biróné, s derékon ragadta, s amugy magyarosan megforgatta az órs urát mondván: "De parancsnok úr, ha már learattak, akkor bizony

megtartjuk az arató-bált is!" Ennek utána bajtársai is tancra kényszerültek a leányokkal.

Az aratók idegenkedve lépték át az Őrs kapuját. Hól volt már az aratási szép álom, humor és vig. kedély? Hiszen az egész falu lábbal tiporta a féltve őrzött titkukat, s azon túl... mit hoz a holnap?

A napos csendőr jelentése után a parancsnok, leplezve az elkövetkezőket, vidám arccal lépett bajtársai közé. Vékónyszálu, szőke bajuszán pödrött egyet-s így kezdte:

Kedves Bajtársaim! Szerény munkánkat befejeztük, melyet titoknak szeretünk volna megőrizni. A Teremtő azonban sokkal bölcsőbb, mint mi, gyarló emberek. A munkánkat a falu lelkeségével oly magas erkölcsi síkra emelte, amilyent ember még álmodni sem képes. Amikor befejeztük a mondatot, látta, hogy bajtársainak a tekintete miént változik re-re nénytéljessé. örömeiben fűzte tovább szavait: -Csak az Uristen tudja, hogy mit, miért?... Nekünk pedig az a kötelességünk, hogy az intézkedéseit úgy fogadjuk, ahogyan azok jönnek! S ha Benne bízunk, nem csalatkozunk! Az éjjel történekekért gond ne epossze egy bajtársamat sem, mert azokért minden téren vállalom a felelősséget! Most pedig 1/2 2 óráig nyugodalmass jó éjszakát kívánok mindnyájuknak!

A csendőr-laktanya népe másnapra várta a sorsdöntő pillanatot, szemlét, távirati parancsot, telefon rendelkezést, s szinte hihetetlennek tűnt előttük, amikor az alkonyatkor be nem következett. "Majd holnap..." erősítették sejtelmes gondolataikat.

Az aratást követő harmadik napon, a reggeli órákban valóban megtörtént a meglepetés. Ritka vendég zörgetett az Őrsre a bírő személyében, aki azt kérte, hogy a parancsnok kísérene el a falu széléig. Az Őrs ura kardot kötve követte is a bírót.

Amikor kiértek a faluból és felkapaszkodtak a messze kilátást nyújtó Ordastetőre, a bírő megállt, s a parancsnokhoz fordult:

-Nézzen széjjel parancsnok úr, hátha a szemébe ötlük a határ furcsasága.-

Az Őrs ura sas szemcivel kezdte pásztázni a határt. A határ azonban magában rejtette a titkát. A rengő kalászkok ugyan úgy bólogattak a szellő nyomában, mint máskor. A tengeriszárak sem dugdostak ki karnyi hosszú csöveket a csoda kedvéért. A napraforgók...? Azok is úgy forgatták tányérfejüket a nap felé, mint bármikor. De mégis valami. A tekingető szem hirtelen felcsillant, s nem törődve azzal, eltalálta-e a bírő gondolatát, vagy sem, észleletének a magyarázatába kezdett:

-Nekem az meglepő bírő uram, hogy egy-két aratót sehol nem látok. Helyettük mindenféle csoportok aratnak, ami igazán szép.-

A bírő széles mosollyal helyeslően bólogatott:

- Ugy van parancsnok ur, ugy van! De ez azért van így, mert vannak nálunk csendőreink, akik a falunak példát mutattak.-

A parancsnok tekintetét hirtelen a földre szegezte, s még mielőtt felnézett volna, a bírő két kézzel ragadta meg kezét, s melegen megszorította azt, és szívélyes köszönet után sietve vette útját a kövecses dülő felé.

A történekek után úgy látszott, hogy minden csoda csak három napig tart, mert a csendőrök aratásáról nem hozott újat sem a telefon, sem a posta, de még a szemlék is mélyen hallgattak arról.

A szeretet napja, szent Marácsony ünnepe közelgett már, amikor még a szántó-vető gondja is mérföldekre jár az aratástól. Monnyivel messzebb a csendőröké! Így nem csodálható, hogy az arató csendőrök parancsnoka meglepetve olvasta a kor.par.-ságtól közvetlenül érkezett negyedíves parancsot, melyben a csendőr kerületi parancsnok úr elrendelte, hogy az Őrsparancsnok soron és rendben hivüli díszben előtte jelenjék meg. S amikor egyedül ráúnt a "vajjon miért?"-nek a keresésére, helyettesétől kérdezte meg annak okát, de a gordiusi csomót ketten sem tudták kibogozni. Elérkezett a jelentkezés ideje s az őpk. a kor.sgt.irodájába lépve észlelte, hogy közvetlen előljaró is ott vannak hasonló öltözetben. A csodálkozásra azonban ideje nem maradt, mert a korpk.irodájának ajtaja kinyílt, és az ezredes úr derüs mosollyal feléje közeledett. Amikor jelentkezését befejezte, a korpk.úr kezét feléje nyujtva az alábbiakat mondotta:

-Kovács tiszthelyett si Büszke vagyok önre és alárendeltjeire! S a jól végzett aratásokért őszinte elismerésem fejezem ki!-

A tiszthelyettes lélegzete egy pillanatra megállt, mialatt vérvörös rózsát csípett arcára a hóhullám. Parancsnoka további szavai a mesze távolból jövő hangfoszlányokként keringtek csak a befejező szavait volt képes felfogni, melyek szerint a Belügyminiszter Úr Dicsérő Okiratát az udvaron, dísz-század előtt a főispán úr személyesen nyújtja át. Ő öme tetőpontra hágott, amikor kerületi parancsnokának szavai után a jelen volt többi előljárói külön-külön, meleg kézzsoritással fejezték ki neki elismerésüket.

Az űrs legénysége epedő kíváncsisággal várta haza parancsnokát, s leírhatatlan volt az öröm, amikor ő a dicsérő okiratát eléjük kiterítetté.

Az űrs ura bensőséges szavakkal köszönte meg alárendeltjei támogatását és rögtönzött beszéde az érzékenyebb lelkiületű bajtársai szemébe könnyeket csalt. Befejezésül a következőket mondotta:

"Kedves Bajtársaim! Szívünkben életünk további útján fakaszszon örömet ez a dicsérő okirat, mely megörökíti féltve őrzött titkunkat!"

oooOooo

B. 76.

BESZÁMOLÓ A CSENDŐRNAPRÓL.

Az idén megtartott csendőrnapi emlékezéseknek különös jelentőséget az adott, hogy egybeesett Testületünk fennállásának 30. évfordulójával. Hiába oszlatták fel 1945-ben, szinte első intézkedésként, rendeleti úton a csendőrséget a népünket otthon mai is sanyargató despoták, a magyar csendőr szellemisége tovább él, követőkre talál, amelynek letagadhatatlan bizonyítéka az 1961. februárban, minden eddiginél nagyobb számu résztvevővel, megrendezett csendőrnapi.

Európában -szétszóródottságunk miatt- bajtársi lakásokban, kisebb csoportokban, de bensőségesen s jövőnkbe vetett rendithetetlen hittel emlékeztünk e napon. Csak a Franciaországbeli Roubaix-ban megrendezettnek volt külön műsora.

"Roubaixban a csendőrnapiot 1961. február 12-én tartottuk meg meghitt családi körben, de résztvettek azon vendégeink is: a Csendőrbarátok.

Ünnepségünket a Hiszekegy elmondásával kezdtük. Utánna egy perces néma felállással adóztunk hősi és martyr halált halt, valamint a még otthon mindig szenvedő Bajtársainkért.

Ezután Hajas István elszavalta saját szerzeményü költeményét "A Kakastollasok"-at, majd az ottani területvezető a csendőrség fennállásának 30 éves jubileumi évfordulóját méltatta.

B. bajtárs mondott köszönetet a vendégeknek részvételükért, s befejezésül Hajas István "Csendőreink" c. új költeményét szavalta.

Ezután barátságos hangulatban, csendőr-émlékek felidézésével a késő esti órákig együtt maradtunk, s közben felcsendült egy-két szép magyar nóta is. Betartottuk a régi magyar közmondást: "Sírva vigad a magyar".

A tengerentől sok helyen tartottak nívós műsorrall megrendezett csb. napot, amelyekről időérkezett közleményeket az alábbiakban közöljük:

Australiaban 1961. március hó 4-én, este 6 órai kezdettel, a St. Francis Xavier plébánia kulturtermében, kb. 250 bajtárs, csendőr hozzátartozó, illetve meghívott részvételével igen szép sikerrel rendezett csendőrnapiot és ennek keretében csendőr-zászló átvételi ünnepséget sydneyi csoportunk.

"A siker igazi és őszinte volt, a műsorszámok zökönésmentesen peregtek le minden zavaró körülmény nélkül.

Az estét az angol Himnusszal nyitottuk meg, amelyet Salmán Sándor bajtársunk Erika nevü leánya adott elő zongorán. Utánna elismertük a magyar Hiszekegyet; ezután Koltay Imre bajtársunk elszavalta Hajas István "Kakastollasok" c. költ. ményét páratlan előadói készséggel és mély átérzéssel nagy közönségsikert aratva. Majd id. Matéffy István tartotta meg meggyitő beszédét, amelyben a megjelentek üdvözlése után megjegyezte, hogy a MICSBA sydneyi csoportja fennállása és megalakulása óta most szerepel elsőízben nyilvánosan abból a különleges al-

felavassa, és megőrzésre átvegye.

Közösségi célunk a bajtársi és testületi szellem, valamint múltunk hagyományainak ápolásán kívül a segítség: az Európában rekedt cső. árváknak és özvegyeknek, valamint a szűkölködőknek és a különféle, ottani magyar középiskolákban tanuló cső. gyermekeknek anyagi erőnléhez képest hathatós és állandó támogatása.

Végezetül felhívta az egybegyűlteket figyelmét arra, hogy ez az ünnepély lelkiükre és magyar szellemükre kell, hogy hatással legyen a jövőben. Becsületességünket és jó magyar szellemiségünket továbbra is őrizzük meg itt az idegenben, ne szegyeljük, sőt büszkén valljuk meg magyarságunkat, magyar szellemben neveljük gyermekeinket, mert csak így leszünk igaz magyarok és értékes állampolgárai a befogadó új hazánknak is!

Ezután Hám László és triója szebbnél szebb magyar nótáival sok kedves emléket keltett életre a hallgatóság lelkében, szívében, és a lelkes taps alig akarta leengedni őket a szinpadról.

Majd Antalfy Pál tartotta meg zászlóátadási beszédét. Elérezékenyülve idézte vissza a zászlóval kapcsolatos magyarországi utolsó emlékét. Elmondotta, hogy ez a zászló lengett utóljára, 1945. február 11-én egy otthoni csendőrségi épületen. Akkor már úgy érezte, hogy az ország elveszett. Parancsot adott, hogy a biztos vég előtt még egyszer vonják fel a zászlót a csendőrnapon. Ezen a napon hajnalban értesült a budai várban bennrekedt, és még életben lévő s ott harcoló 200 magyar csendőr utolsó rádió-üzenetéről: "Vizünk, kenyérünk már nincsen, az orosz minden órában itt lehet. Itt fogunk meghalni. Arra kérünk tehát benneteket, hogy hozzánktartózbóinkról el ne felejtkezzetek. Éljen Magyarország! Éljen a m. kir. Csendőrség!"

Megrendült lelkiállapotban vonatta be a zászlót, és hozta magával külföldre is az emigrációs életbe. Az első, nagyon is bizonytalan időben úgy gondolta, hogy ez a zászló jó lesz egyszer szemfedőjének. Később azonban arra döbönt, hogy ez a zászló nem a halál lobogója, hanem az életé, és az általa testesített eszméért továbbra is érdemes küzdeni, élni!

Ezen gondolatokkal eltöltve adja át a zászlót azzal, hogy majd mi, vagy utódaink ezzel térhosszunk haza dicsőségesen, és ez a zászló lengjen ismét a besztecei cső. osztályparancsnokság épületén vagy bár-hől másutt, ahova a parancs rendel.

E beszéd mély meghatódottságot váltott ki a közönség soraiban, miközben Málmán Sándor bajtársunk átvette a zászlót, megőrzésre.

A zászló átvétele után a csendőr-asszonyok képviselőjében hárman azt szalaggal feldisznítotték, majd Hangodi István bajtársunk a Queenbeyan-i csoport képviselőjében nemzeti színű szala ot kötött a zászlóra.

Ezután tartotta meg ünnepi beszédét dr. Holtai Dezső. Köszöntve bajtársait és az egybegyűlt vendégeket, büszke örömmel tekint vissza arra az öt esztendőre, amelyet mint a székesfehérvári cső. körület törvényesen kinevezett utolsó cső. ügyésze, a Testület kötelékében eltöltött. Így aztán teljesen felhatalmazva érzi magát arra, hogy a bajtárs szót annak valódi értelmében használja. Ez a jóleső érzés töltötte el akkor is, amikor a háború során, a behavazott kiewi operaház téren, a kora téli alkonyatban megpillantotta a forgalomszabályozó kaskas-tollas tabori csendőrt. A csendőri szolgálatteljesítés biztonságot jelentett s nyugalmat eredményezett. Ahol magyar csendőr volt, ott fegyvellem és rend volt, ott a jószándékú emberek nyugodtan élhettek. Büszkén gondol arra, hogy a mai kegyetlen orosz rendszert kiszolgáló otthoni lakájok legelőször a m. kir. csendőrséget oszlatták fel, tagjait kivégezték, vagy bebörtönözték, vagy szöges drót mögé zárták, mert jól tudták, hogy ellenük a harcot már 1919-ben indította meg a csendőrség, azt a harcot, amely ma már az egész szabad nyugati világra. Örök magyar tragédia, hogy ebben a harcban, valamint a nemzet legutóbbi felkelésében a nyugati világ bűnös közönyösséggel magára hagyta a magyarságot.

Itt, a messze idegenben, a megmaradt bajtársainak feladatuk van. Ha talán nem is az, hogy felszabadítsuk az otthon szenvedő nemzetünket, mert ezt a keleti horda -és nyugodtan mondhatjuk- a nyugati becsületenség jelen pillanatban lehetetlenné teszi. De az új hazánkat megszabadíthatjuk a körülöttünk ólálkodó vörös ügynököktől, kik mindenütt

felütik fejüket, terjesztik a kommunista mérget és résen vannak. Nekünk is mindenütt és mindenkor résen kell lennünk, hogy megvédjük új hazánkat, és meggyőzzük az embereket a mi igazságunkról, nemzetünk igazságtalan szenvedéséről. Közben azonban ne korgessünk álmoképeket. Ezzel a zászlóval mi öregek -valószínűség szerint- már haza nem megyünk, mert akár tetszik, akár nem, ez a föld lett az új hazánk és ebben a földben válunk porrá is. Gyermokeinknek és méginkább unokáinknak már ez a hazájuk... a pillanatban tekintetét az austral és a magyar zászlókra vetve így fejezte be ünnepi beszédét: Elnézem ezt a két zászlót. Az egyik egy most alakuló, fejlődő, izmos nemzeté, a másik egy ezeréves múltat, történelmet felölelő nemzeté, aminél hatása feltétlenül érezhető lesz a fiatal és most alakuló nemzet életében. Ebben a szellemben búcsuzom és kérem, maradjatok hűek jelszavatokhoz, és éljeteztek továbbra is: Hiven, Be-sülettel, Vitézül!

Hatalmas taps jutalmazta a beszédet, mely után a műsorközlő felolvasva vitéz Király Gyula ezredesnek az ünnepély alkalmából a MKCSBK sydneyi csoportjához intézett üdvözlő sorait.

A Himnuszt énekeltük el ezután valamennyien, és ezzel az ünnepség végét is ért.

A megjelenteket teával és hideg buffet-vel, meleg virslivel, süteményekkel vendégeltük meg, és a fehér asztal mellett még sokáig meghitt hangulatban elbeszélgettünk."

Brasiliában, „Sau-Paulóban, február 18-án este 8.30 órakor zsúfolásig megtelt a Brasil Magyar Kultur Egyesület színházának díszterme, ahol feldiszitett és feltörített asztalok várták a közönséget a csendőrnapi és a 30. éves jubiláris évfordulóra. Pótasztalt is be kellett állítani, hogy mindenkinek helye legyen. Jelen voltak az összes csendőrk Bajtársak családtagjaikkal együtt, a magyar keresztény Egyházak, a magyar nemzeti Egyesületek kiküldöttei és a magyar kolónia Csendőrbarátai. Elfoglalván helyeiket, a megjelenteket a MKCSBK vezetője meleg szavakkal üdvözölte. Utánna megkezdődött az emlékvacsora. Az első fogás után következett a MKCSBK központi vezetőjének emlékbeszéde, amit a közönség többször viharos tappsal szavított meg, és a végén megismétlődött a nagy tetszésnyilvánítás.

Majd az MHRK ottani vezetője következett, aki kihangsúlyozta a két bajtársi közösség között fennálló példás és szeretetteljes jóviszonyt, s hódolt a m.kir. csendőrség kiválóságának. Követte őt a Brasil Magyar Kultur Egyesület elnöke, aki minden magyart hasonló összefogásra buzdított a közös cél érdekében. Ezután V.Gy. thts. bajtársunk kért szót, és meghatódottan beszélt Testületünk múltjáról, jelenéről, jövőjéről, majd hitet tett az alárendelték törhetetlen ragaszkodásáról és a magyar feltámadás biztosságáról. A rk. Egyház kiküldöttje a gyakorlati életből vett példákkal, általános tetszésnyilvánítás mellett beszélt a m.kir. csendőrség kiválóságáról, megbízhatóságáról, emberszeretetéről, és keményen visszaverte az ellene terjesztett rágalmakat.

A beszédek elhangzását R.D. bajtársunk bájos kis leányának, Mariettának két szavalata és magyar tánc követte, amit az egész közönség szünni nem akaró tappsal jutalmazott.

Végül az újonnan belépett Csendőrsarjak kaptak meg szép csendőrrjelvényüket, és az ezalkalmi dicsérő okiratok felolvasása és átnyújtása váltotta ki a közönség meglepetését s tetszését.

A MKCSBK vezetőjének köszönő szavai fejezték be a műsort, hogy a magyarság ilyen megható módon fejezte ki együttérzését Testületünk iránt.

Az asztalbontást baráti és bajtársi beszélgetések követték, igazi csendőrszellemet sugározván a színház összes termciben. Az éjjel utáni órák is elérkeztek, de a magyar közönség még mindig alig-alig akart megválni az igazán szép magyar légkörtől."

Canadában a calgaryi csoport csendőrnapi megemlékezését az elmúlt évekhez hasonlóan az idén is megtartotta. A bajtársak csaknem teljes számban jelentek meg február 11 és 12-én az Árpádházi Szt. Erzsébetről elnevezett rk., valamint Malvin Magyar Református templomban, ahol énekes gyaszmisén, illetve Istentiszteleten áldoztak az elesett Bajtársak emlékének.

Miután a február 11-ére tervezett tarsas-vacsorát és összejövetelt haláleset miatt egyhangúlag elajtották, a megemlékezést az egyik Bajtárs házában tartották meg február 12-én, diszobéd keretében.

Hivatalosak voltak a bajtársak hozzátartóiban kívül a magyar lelkészek és az MHB helyi vezetője. Az a célra berendezett terem 50 személyre megterített asztalokkal, egyik órs zászlójával, örökzölddel, tavaszi virággal, valamint a régi körületek és tanfolyamok csoportképeivel feldíszítve várta a vendégeket.

Megnyitójában a vendégek üdvözlése után a csop. vezető a magyar szolgálatra hívta fel a bajtársak figyelmét. "Lássátok el továbbra is a szolgálatot a megváltozott körülmények között, változatlan hűséggel és becsületességgel! Tartsátok meg Atyáitok hitét, adjátok tovább a magyar nyelvet, hagyományokat, katona-erényeket! Legyetek odaadó védői és hordozói a magyar ügynek mindhalálig, eskütokhöz híven, becsülettel és vitézséggel!"

Ezután Tűz Tamás "Hazám" c., 1946-ban hadifogoly táborban írott versét szavalta el mély átérzéssel és dicséretes felkészültséggel egyik bajtárs felső iskolás, kiváló előmenetelű leánya.

Az ünnepi beszédet a legidősebb bajtárs mondta, és adta át annak végeztével a MKCSBK központi vezetőjének dicséret okiratát a bajtársak összetartása, a szellem ápolása, csoportjának több éven át történt példás vezetéséért K.L. bajtársnak a jelenlevők jókívánságaitól kísérve.

A MHBK helyi vezetője köszöntötte még fél a bajtársakat az évforduló alkalmából, méltatva a több, mint 10 éves zavartalan egyesületközi együttműködésnek jelentőségét, és kívánt további boldogulást a bajtársaknak és szabadulást otthoni véreinknek.

A bajtársak és vendégeik meghitt hangulatban a kora esti órákig még együtt maradtak, és elevenítették fel sorra a régi szolgálatról lelkükben megszipitve őrzött boldog, ifjúkori emlékeket.

A bajtársak egyidejűleg 40 dollárt utaltak át a B.L. és segélyalap javára Utrechtbe.

Hamiltonban "a jubileumi csendőrnapi 1961. február 25-én este, a hamiltoni Szt. István Magyar Rk. Egyház dísztermében, ünnepi dísznótoros vacsorával kezdődött. Vacsora előtt dr. Mészáros József hdgy., műsorvezető, röviden üdvözölte a megjelenteket, s felkérte Fater Solymár János rk. plébánost az asztali áldás elmondására. A bőséges és ízletes vacsora elfogyasztása után a résztvevők együttesen elimádkozták a "Magyar Hitvallást".

Vacsora után rövid műsor következett: Tóth János ref. tanító, szabadságharcos, Arany János "Az örökség" c. versét szavalta.

Deme Lajos szds., Canada területvezetője, jubileumi emlékbeszédét mondotta el. Az elmondottak mély hatást tettek a hallgatóságra.

Busa Márton szabadságharcos tárogatón kuruczsnótákat adott elő.

Seregélyes Katika, egyik bajtársunk leánya, Sík Sándor "Az Andocsi Máriához" c. költeményét adta elő.

Kis Ernő, egy államrendőrségi detektív bajtársunk fia, harmonikán magyar népdalokat adott elő.

Fehérváry Ferenc örgy., volt canadai területvezető, a torontói Bajtársak üdvözlését tolmácsolta. Igéretet tett arra nézve, hogy bár megvált eddigi posztjától, de szívvvel és lélekkel továbbra is közöségünk ügyét kívánja szolgálni, s tapasztalataival az új területvezetőt támogatja.

Felszólaltak még: Fater Solymár János rk. plébános, főtisztelendő dr. Papp György pápai prelátnak, gk. lelkész, Roncs Antal szabadságharcos, Szathmáry Károly szds., s végül Gérus István bajtárs záróbeszéde fejezte be az ünnepély tárgysorozatát.

Az ünnepély a magyar és angol Himnuszok elénklésével zárult.

A megjelentek ezután még éjjelig a legkellemesebb hangulatban elszórakoztak.

A jubileumi emlékünnepelelyen a viharos idő ellenére a hamiltoni csoport egyes tagjain kívül a torontói, welllandi, port-colbornei, niagara fallsi és a buffalói csoportok tagjai, mintegy 28 fő és 15 családtag vettek részt, valamint a magyar megmozdulásokat támogató honfitársak közül 45 személy.

Az ünnepély előkészítésében hathatósan segített Suller János, Seregélyes Márton és Kerekes Albert bajtársak nejei és Weinerné, Labancz Margit honfitársnő.

Az ünnepséget hangulatosabbá tette a welllandi csoporthoz

tartozó Kolozsváry Zsigmond bajtársunk neje által készített és csoportunknak ajándékozott, nemzeti színnel dekorált, Híven, Beccsülettel és Vitézül felírással ellátott torta kisorsolása."

Montrealban a MKCSBK ottani csoportja "az 1961. évi csendőrnapot február 19-én tartotta meg, a program a következő volt:

Délelőtt a montreali magyar ref. templomban imát, a rk. templomban pedig misét mondattunk a hősi és vértanu halált halt, valamint a még rabságban szenvedő Bajtársainkért.

A közös ebéd 13 órakor vette kezdetét, melyen a cső. bajtársak, családtagjaik, valamint meghívott vendégek vettek részt, kb. 50 személy. Az ebéd színhelye a magyar rk. Egyház terme volt, melyet díjmentesen bocsájtott rendelkezésünkre az egyházi vezetőség.

A csendőrnapi jelentőségét a legidősebb ezredes Bajtársunk méltatta, és ő üdvözölte a megjelent vendégeket, akik között számos honvéd törzstiszt és polgári személy volt, kik az itteni magyarság körében köztiszteltnek örvendenek.

Az asztali imát az rk. Plébános mondotta, aki az ebéd befejezése után ismét szólásra emelkedett, és mint volt katonapap elismeréssel méltatta a csendőrség szerepét a béke és a háború idején.

Majd pedig a ref. lelkész tartotta meg beszédét, melynek során kihangsúlyozta, hogy a csendőrség munkája éppen olyan hivatás, mint a papságé.

A két lelkész értékes és lelkes beszédét Perédy Örgy. bajtárs köszönte meg.

Az ebéd és hangulat igen jó volt. Ugy vendégeink, mint a Bajtársak családias, barátságos hangulatban még sokáig együtt voltak, akiket a csendőr bajtársakból alakult zenekar szórakoztatott szebbnél szebb magyar dalokkal.

A mindenki által megdicsért ízletes, magyaros ebédet csendőresszonyok -Makrancziné, Fogáné, Cserhalminé és Patakiné- készítették el. Az ebédhez szükséges innivalót, melyért külön elismerést kaptak, Bagdi és Voga bajtársak ajándékozták a saját termésükből."

A csoport következő csendőrnapiját, Nt. dr. Fehér Mihály ref. lelkész körésére, egyházának nagytértermében rendezni meg, mert ott nagyobb terem áll rendelkezésre.

Ezen emlékezés főrendezője és mozgatója Szabó Sándor bajtársunk volt, akinak őszinte elismeréssel küldjük jókívánságainkat további eredményes munkásságához.

"A Torontó-i cső. csoport ebben az esztendőben a szokottnál is bensőségebb körülmények között ünnepelte meg a Testület megalapításának 80-ik évfordulóját.

Február 11-én, este 8 órakor, a rk. Egyház disztermét zsúfolásig megtöltötte az érdeklődő közönség. Az ünnepség a Himnusz közös elénkklésével kezdődött meg, majd az est tulajdonképpeni műsorának megkezdése előtt a csop. vezető bejelentette, hogy Fehérváry Ferenc, területvezető bajtárs, megrongált egészségi állapota miatt kénytelen megválni tisztségétől. Ezután röviden ismertette a távozó Bajtárs érdemeit, majd a csoport nevében köszönetet mondott neki azért az önzetlen és fáradtságot nem ismerő munkásságáért, melyet hosszú éveken át az emigrációs csendőrség, közelebbről a torontói csoport érdekében kifejtett.

Fehérváry bajtárs meghatodva köszönte meg a csop. vezető szavait, valamint a személye mellett spontán megnyilvánuló szimpatia-tüntetést, és ígéretet tett, hogy amennyiben egészsége megengedi, úgy a torontói csoport életében továbbra is tevékenyen részt vesz, mint a csoport lelkes tagja.

Ezután Deme Lajos bajtárs, az új canadai területvezető, mondott igen hatásos bemutatkozó beszédet méltatva az ez-évben központi vezetéstől megvált Folkusházy Lajos altbgy úr érdemeit, valamint Király Gyula ezredes úr, jelenlegi központi vezetőnk tevékenységét.

Az est műsorát Gyórfly István honfitársunk régi kuruc nóták előnéklésével nyitotta meg.

Utánna Mátó atya ünnepi beszéde következett. Beszédének első részében visszapillantott a csendőrség múltjára, majd rátért a jelen, emigrációs életünk nehéz küzdelmeire, s végül prófétai ihlettel vázolta fel azokat a kötelezettségeket, melyek a jövőben akár idekint, akár otthon ráink várnak. Beszédének minden szavából törhetetlen magyarsága

s a csendőrség feltétlen megbecsülése csendült ki.

Beszéde mély hatást gyakorolt a közönségre, mely a Páter szavát lélekzetét visszafojtva hallgatta. Az elfojtott zokogás neszei s a szünni nem akaró tapsok jelezték, hogy szavai megtalálták az utat a szívekhez. De ebből a jelenségből azt is megállapíthatjuk, hogy ünnepségünket olyan közönség látogatja, mely a hazaszeretet s a Hazánktól való aggodás tekintetében ugyanugy érez és gondolkozik, mint mi. A beszéd végétől egy perces néma felállással tisztelegtünk halottaink emléke előtt.

Májd Marczy Liza énekesnő "Szép vagy gyönyörű vagy Magyarország" kezdetű dalt csengő hangjával olyan szépen és annyi érzéssel énekelt, hogy a többszöri ismétlés dacára a közönség alig tudott beletnyugodni, hogy éneklése végét ért.

Ezután 3 magyar-ruhás fiatal lány, Szöllőssy Bea, Görgényi Judit és Kiss Eva magyar táncjelenete következett. A magyaros tűzzel és tökéletes begyakorlással eljárt táncukat a közönség a legnagyobb tetszéssel nézte végig, és hosszantartó tapssal jutalmazta.

Az ünnepi műsor ezzel végét is ért. Megkezdődött a tánc két zenekar muzsikájára. A fiatalság részére a táncteremben jaz-zenekar játszott, míg a komolyabb elemek cigány-zene hangjai mellett üritgették poharukat a nagyteremben, vagy kereszték fel a gazdag és változatos buffét. Ez utóbbi nagyrészt a cső. asszonyok érdeme, akik áldozatos lélekkel készítették a csop. részére a legkülönbözőbb és legízletesebb süteményeket. Köszönet érte.

A közönség a legjobb hangulatban az éjjél utáni órákig maradt együtt. A Torontó környékén lakó bajtársak igen szép számmal voltak jelen az ünnepségünkön. Sőt még az U.S.A. területéről is voltak vendégeink.

Ha ezt a jubileumi évfordulót egy békés Magyarországon ünnepelhettük volna meg, minden bizonnyal az nagyobb fényel és díszszel történt volna. De így, távol a Hazánktól, mi egy rabországnak emigrációban élő fiait - ezt a fényt, ezt a díszet nem óhajtottuk. Ugyanis mi a cső. napnak az értékét nem az ünnepség fényében látjuk, hanem abban a körülményben, hogy úgy a torontói, mint a környékbéli bajtársak ezen a napon szinte teljes létszámban megjelentek az ünnepségünkön, ami azt bizonyítja, hogy 16 emigrációs esztendő sem tudta kioltani a Testülethez való ragaszkodást azoknak a lelkéből, akik egyszer ennek a kebelébe tartoztak.

Ennek az érzésnek az ápolását szolgálta ez a mai esténk is, mely ha fény és csillogás szempontjából nem is állott első helyen a Torontóban rendezett magyar esték között, de úgy érezzük, hogy hazafias érzéstől áthatott műsorával és bensőséges hangulatával első helyen állott a magyarság szolgálatában!"

Az U.S.A.-ban "A Magyar Csendőrök Családi Közössége február 18-án rendezte meg a Testület 80. csendőrnapi ünnepélyét a clevelandi Kalvin-teremben, amelyet az egyesület tagjai, valamint a meghívott vendégek részben is megtöltöttek.

A bajtársak közül sokan az ünnepély megkezdése előtt már megérkeztek, s élénk beszélgetésbe merülve emlékeztek a múltra, és várták elő a szebbnél-szebb jövőt. A vendégek érkezésével nőttön-nőtt a cső. nap ünnepi hangulata. Szinte látni lehetett a szőlőtől lengetett kakastoll játékát, szinte hallani lehetett az ütemes csendőr-lépések dobogását, és szinte éreztük a magyar falu élet-zamatát, s az akácvirág illatát. A hontalanság ezen 16-ik disszenkájén is érezte mindenki, hogy ez az ünnepelő sereg készen áll, és a rend s a közbiztonság katonája a sorakozóra vár. A bajtársak nemes eszményei, a csendőrszelleme hatalmas az Océán hatalmas hullámai után áttörték a vasfüggönyt, és a világ minden tájáról szülőföldünk felé érkezett csendőrlelkek találkozásán, minden bajtárs megjelent.

A rövid műsort bőszéges, finom vacsora követte, melyet magyar asszonyok készítettek el nagy hozzáértéssel, és kedves, ügyes magyar lányok szolgáltak fel.

Több Clevelandtól távol élő bajtárs ezalkalomból levélben kereste fel a MCSCSK-t, és biztosította azt együttérzéséről."

Ezután köszönettel nyugtázzuk az Ön . . . hozzájárulását a B.L.-re közp. segélyalapra.

Detroitban az újonnan alakult csoportunk tea-délután keretében ünnepelték meg a csendőrnapiot. Berlányi Zsigmond alezredes bajtárs beszédében megemlékezett a csendőrség megalakulásáról, a haza és a közbiztonsági szolgálatban kifejtett, minden elismerést megérdemlő munkásságáról és hősi áldozatáról. Ő lett ezen csoport tiszteletbeli vezetője, míg az ügyek intézője Nagy Gábor hdgy bajtárs.

Szeretettel üdvözöljük e csoport tagjait, és reméljük, hogy a velünk felvett összeköttetésük tartós marad; munkásságukhoz pedig minden jót kívánunk. Egyben közölni kérjük, hogy a B.L.-ből hány példányra van szükségük?

A new-brunswicki bajtársak a m.kir. csendőrség születése napjának 80. évfordulóját f.év február 18-án nagy sikerrel ünnepelték meg. A bizonytalan és rossz időjárásra való tekintet nélkül nagy távolságról vettek részt azon bajtársak és a csendőrséget tisztelő vendégek. H.S. üdvözölte a megjelenteket, s mondott köszönetet a résztvevő magyar ref. és rk. lelkészeknek, valamint a 120 főnyi vendégcseregnek. Dr. N.J. szds. bajtárs nagyhatású beszédével méltatta az ünnepély jelentőségét. Horváth Sandorné a tőle megszokott átérzéssel szavalt a Petőfi Sándor "Élet vagy halál" és Csighy Sándor "Ha nem lenne többé vissza út" c. költeményeit, amit a közönség szünni nem akaró tapsal jutalmazott. Nt.dr. Kósa András ref., míg Mariafalvy Lukács rk. lelkész bevezető, illetve befejező imát mondottak, s ez utóbbi kitűnően felépített beszédében méltatta a csendőrség 1945 előtti értékes munkáját. Vasváry Zoltán, a kereszt és kard mozgalom agilis vezetője elismerő szavakkal emlékezett meg a csendőrségről. Serényi István a Szabad Magyarság részéről köszöntötte a bajtársakat, és büszkén jelentette ki, hogy édesapja is ennek a dicső Testületnek volt a tagja. Kérte, hogy minél nagyobb számban sorakozzanak fel a Szabad Magyarság c. nemzeti sajtó mögé, és vásároljanak részvényeket. Ezen célból 60 dollár gyűlt össze, s így a new-brunswicki csb. bajtársak "Ismeretlen csendőr" megjelöléssel, 6 db. részvényvel erősítették a nemzeti gondolat harcos sajtóját.

Az ünnepély után éjjel 2 óráig a "Caravan" nevű magyar zenekar muzsikált, mindenki a legjobb hangulatban érezte magát, s azzal búcsúztak el egymástól, hogy Isten segítségével jövőre újból találkoznak."

Az ünnepélyt Horváth Sándor és Földes Domokos bajtársak rendezték, akiknek már eddig is kitűnő, eredményes munkásságához további sikereket kívánunk.

oooOooo

Dicsőretek közzététele: Központi vezetők az alábbi bajtársakat díszes okiratban megdicsérte:

Mátray Ferenc ezds.-t: "A menekült és sorsüldözött magyarság ügyeinek lobogó haza és fajszeretettől vezérelt és magas szellemiséggel történt intézéséért, közösségi életünk fejlesztése, a bajtársi szellem ápolása és elesett Bajtársaink anyagi támogatása terén szerzett hervadhatatlan érdemeiért".

Vitéz Porpáczy Jenő alez.-t: "Testületünk jó hírnevének megőrzése, közönségünk megszervezése és egy boldog magyar jövő számára való átnemtése, a nemes bajtársi szellem fenntartása, ápolása, ugyancsak a vezetés munkájában való áldozatos tevékenysége által szerzett kinagasló érdemeiért."

Várhalmos György thts.-t: "Bajtársi közösségi életünk terén fennkölt gondolkodástól vezérelt példaadó magatartásáért, a bajtársi szellem ápolásáért és izzó hazaszeretettől fűtött áldozatkészségéért."

Horváth Béla törn.-t: "Csb. csoportjának hazafias lelkesedéstől áthatott példás vezetéséért, a nemes és fennkölt bajtársi szellem fenntartásáért, ápolásáért, a csb. érdekek védelméért és előjáróinak hathatós támogatásáért."

Bata József örm.-t: "Bajtársi közösségi életünk fejlesztése, a bajtársi szellem fenntartása, ápolása terén kifejtett érdemű magyar munkájáért és mindenkor tanúsított áldozatkész magatartásáért."

H A N D S C H R I F T - K É Z I R A T. Adress-Cim: B.L. SZERKESZTŐSÉGE
UTRECHT, Nansenlaan 29. Nederland-Europe.

Drukwerk!
Printed Matter!
Periodique!
Drucksache!

Herr "HIDVERŐK" Szerkesztőségének
Mr. Postfach 7.
Msr. 13/b. Neu Markt-St. Veit.
Herrn.

Westdeutschland

